

i mindre Embeder, ville erholde Befordring, da kan jeg ikke nægte, at dette har forekommet mig at være noget paafaldende. Jeg kan ikke sjonne rettere, end at det, naar den Embedsmand, som ansættes i ringere Embede, viser Flid og Dygtighed i sit Embede, netop maa være en væsentlig og stærk anbefaling for ham til at befordres til et større Embede, og jeg kan ikke let see, hvorledes Noget i denne Henseende skulde kunne fortrænge ham fra den Concurrence, som han vistnok maa være ligesaa berettiget til at deeltage i, og have ligesaa stor Forventning om at bestaae i, som nogensomhelst Anden. Det forekommer mig derfor, at den anførte Grund maa tabe noget af sin Vægt, og at Embedsmanden netop i denne Udgang til Forfremmelse maa søge sin største og bedste Garanti og Betyggelse, for at han kan opnaae en bedre Stilling end han i en yngre Alder gaar ind paa, hvorimod denne Udigt, som ogsaa den høitagede Finantsminister har erkjendt, maa i en ikke ringe Grad fjernes ved disse Alderstillaag. Det er derfor netop i Embedsstandens egen Interesse og til dens Lary, at jeg troer, at disse Alderstillaag ere lidet tilraadelige. Jeg har villet tillade mig disse Bemærkninger, fordi jeg vil tillade mig at forbeholde mig, dersom det arede Udvalg maa see ikke selv skulde finde Anledning dertil, at tage under Overveelse, om der ikke, ifald § 5, som foreslaaer disse Alderstillaag, ikke skulde blive antagen, maatte være Anledning til at tillægge nogle af Amtsforvalterternestjerne en højere Løn; dersom det arede Udvalg maa see skulde finde sig opfordret til at stille Forslag derom, vil jeg naturligviis kunne spare mig at gjøre det. Med Hensyn til § 5 vil det jo, naar Sagen kommer til Afstemning ved 2den Behandling, vise sig, hvorvidt Thinget vil gaae ind derpaa eller ikke; men jeg har troet, at, for det Tilfælde, at denne Paragraph maatte blive forkastet, vilde det være godt at tage en saadan Forbeholdenhed med Hensyn til de Amtsforvaltere, som uden disse Alderstillaag vistnok maae ansees for at være for ringe aflagte efter Udkastet.

Finantsministeren: Jeg skal blot tillade mig at meddele en Dplysning, som jeg glemte at tilføie for. Det er nemlig den, at,

naar man ikke indskrænker Alderstillaagene blot til 3die og 4de Klasse, men udstrækker dem til de 3 Classer, 2den, 3die og 4de, og følgerlig forsaavidt stemmer med Udvalget, at man udelukker 1ste Klasse aldeles fra Udgang til Alderstillaag og ligeledes slaar en Streg over de to højeste Alderstillaag, hvert paa 500 Rbd., saa at der kun bliver tilbage 10 Alderstillaag for de 3 sidste Classer, 2den, 3die og 4de, som tilsammen indbefatte et Personale af 26 Personer, saa vil det efter de nuværende Forhold stille sig saaledes, at 2den Klasse faaer 2 Alderstillaag paa 350 Rbd. og 2 paa 200 Rbd., 3die Klasse 1 paa 350 Rbd. og 2 paa 200 Rbd., og 4de Klasse 1 paa 350 Rbd. og 2 paa 200 Rbd.; følgerlig faaer 4de Klasse 3 Alderstillaag, 3die Klasse 3 og 2den Klasse 4 Alderstillaag.

Orsted: Denne Sag er et nyt Beviis paa den mislige Stilling, hvori Thinget kommer, naar det skal votere vedværende Love for Gagering af saadanne Embeder, med Hensyn til hvilke man kan vente Forandringer, som vilde have Indflydelse paa Formeningen om og Maaden hvorpaa de bør lønnes. Udvalgets Betænkning viser, at det har havt betydelige Tvivl med Hensyn til afskillige af de Bestemmelser, som indeholdes i det foreslagte Lovudkast; men det har troet at burde for Størstedelen nedslaae disse Tvivl ved den Overveelse, at den høitærede Finantsminister maa have undersøgt Sagen og fundet, at de gjorte Forslag under de nuværende Forhold være de meest hensigtsmæssige. Jeg deler fuldkommen Tilliden til den høitærede Finantsminister, og vilde hellere have ønsket, at Sagen var aldeles overladt i hans Hænder, end at den skulde være Gjenstand for Drøftelse her i Rigsdagen. Men, naar det nu engang er en Tingenes Orden, at Rigsdagen skal derom tage Beslutning, saa maa der dog være nogen Sandhed i, at Rigsdagen ogsaa har en Dom derover, og altsaa bør saadanne Bemærkninger, som, efter den eneste Maade, hvorpaa man kan opfatte dem, maae stride imod enkelte af de Bestemmelser, der foreslaaes, holdes fast saalænge, indtil man bliver opløst om Rigtigheden deraf. Det er muligt, at man under Sagens videre Gang vil kunne faae Dplys-